

מד:

עין משפט
נר מצוה

קד א מיי פייח מהל
גירושין הלכה יב
סמג לאוין פכ:

מקדש

[illegible]

זאת ישנים

[illegible]

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

שבח הוא עצמה בתפארת. ליבא למימר דהיא נמי תתחלל מק"ו
דאז אחר בקדוּשין (דף ע"ו:) דאין חללה אלא מאיסורי כהונה
ועליל בפ"ק (דף ע"ו:) ד"ה מהו פירשתי: ה"א בשרה. לכהונה איירי
כדמסיק היינו לתרומה דלכהן אסירה דגרסה היא ואת"ל רבי עקיבא

אחמא מ'פסקל ל'תרומה הא לאו זר
אללה מעיקרא וואס דלקקן בפרק
אלמנה (דף סט. ו) פריך ואימא
נבעל לפסול לה מחזיר גרושתא וממני
זר אללה מעיקרא בעינן וי"ל דסוגיא
התםא אליה דרבנן אבל ר"ע לא בעי
זר אללה מעיקרא דהשאלה ע"ה עברה
ד'תוסין (קידושין פ"ג) דמחזיר ממזר
מ'פסקל נבייתו מיבעיא וקלא תימה
לר"י דמא' דריש ר"ע מהיא תועבה
דלא דריש ואין נביה תועבין דהא
ממזר הוא ולא מאי למדרש נמי ואין
לר"ה תועבה דלא שייך בה גרמה
דאין קדושין תופסין בחייבי לאוין
אליה דר"ע (א): **הבא** נמי ב"ן דבא
ע"ה עשהא וזנה. משמע הכא דזונה
פסול ל'תרומה מתחללת כמו אלמנה
וכן ב"ק דסוטה (ד' קנ"ג) א"מנתי
דואלו אסורות לאכול בתרומה דקאמר
אליהם מקמי דשמיז וזנה היא ופסיעא
דאסורה בתרומה (ז) ותימה לר"י מנא לן
לדסורה בתרומה ולשם וזנה לא יקחו
כתיב אבל לתרומה לא אשכחן ועוד
לקמן בפ' אלמנה (דף ס"ה) דפריך
ואימא נבעל לפסול לה חייבי כריתות
ולמה ל' קרא דזר תהיה לנשים
לגמרי כריתות כיון דחייבי כריתות
הויא וזנה וזונה אסורה בתרומה
הוא נראה לר"י דמני תהיה לנשים זר
הוא נדפקא לן דזונה אסורה בתרומה
ובל חייבי כריתות וואס ע"ה
קדושין דלא היו זר אללה מעיקרא וכן
חייבי לאוין לר"ע ואפי' מחזיר גרושתא
דלא היו זר אללה מעיקרא דמשמע
לגמרי מ'פסקל לר"ע מתרומה היו
ככלל לנשים זר כדלמחזירי בעשרה
יוחסין (קידושין ע"ה) ושם השתא ממזר
היו מ'פסקל נבייתו מיבעיא ואפילו
לרבי יהושע דלא היו ממזר כיון
(דמחזיר) (ז) דורים ממזר וזה
דבעינן בפרק אלמנה (לקמן דף סט.)

(וְסֵ) זֶה אֵלֶּה מִשְׁקֵלָהּ הִיטָּה דוּקָא
 בְּחִיבֵי לֵאמֹר וּלְרַבֵּן וְלֹא מִמַּעֲשֵׂו מִכִּי תַּחֲשִׁיב לְמַשְׁמַע הֵךְ דְּלֵית
 וְלִבִּי מִשְׁקָלָא קִרָּא לְאַלְמָנָה וּבְרוּשָׁה מִי יֵשֶׁה זֶה לְמַשְׁמַע וּרְבִישׁ
 מִמֹּזוּר וְעִפְיָ מִנְּהִי וְזֶה דְּרִישׁ לְאַלְמָנָה וּבְרוּשָׁה לְקָמָן (דָּף סט.) לְדַרְשָׁה
 הַאֲסוּרִין (תַּמְחִידָה דָּף סט: וְסֵ) מֵה עֲרִיט דְּלֹא תַּפְסִי בְּהוּ קְדוּשִׁין וְהוּא זֶה
 יִקְוִן לְהַקְשֹׁתָהּ לְהֵטֵל יָד בְּכַחַת תַּחֲמַנָּה וְזֶה לֹא יִקְוִי פִּינִי דְּהוּא אֲסוּרָה בַּחֲמַת
 דְּהוּא לְקָן מִתְּרוּ וְעַד אֲטַעֲרִין לְיוֹנֵה מַעֲבֹד כּוֹכְבִּים וְעַד לְרַבֵּן דְּלֵית
 וּבְרוּשָׁה נִפְקָא אִי נִמִּי מֵאִשׁוּ גִירָתָה וּמִשְׁאֲרָתָה אֲטַעֲרִין לֹא דְּהוּא וְאִפִּי
 כּוֹכְבִּים אִינוּ קְדוּשָׁה מֵאִשׁוּ וְזֶה אִם נִתְחַיֵּיבֵי מִבְּרֵית דְּלִקְוִי דְּהוּ זֵעֵר מִיִּתְּ
 בְּחִיב כִּרְחוּם כִּבְלָל לֵאמֹר זֶה דְּנִשְׁמַעְתָּה הֵכָּה וְזֶה דּוּכַתִּי דְּסֵי וְזֶה גִירָס
 חֵיב קְדוּשִׁין מִיִּתְּיָהוּ לֹא אִי כִּבְלָל לֵאמֹר זֶה אֵלֶּה קְדוּשִׁין חֵיבֵי כִּרְחוּם מִמֹּזוּר
 מִמֹּזוּר הִי מִפְּסִיל בְּצִיּוּתָהּ מִיִּצְעִיָּה תַּשְׁמַע הִיכָּה דְּהוּ דְּמִמֹּזוּר פִּשְׁטִיל דְּהוּ
 מִחֵיבֵי כִּרְחוּם וְסֵי וְזֶה גִירָס לֵה דְּהוּא כִּבְלָל לֵאמֹר זֶה חֵיב דּוּקָא דְּבִי
 וְעֵלִי בְּסוֹף פ' ד' חֵיב דָּף לה. ד"ה אֵפִי"ו הִיכָּה ר' דָּל הֵךְ דּוּקָא דְּבִי
 לְתוֹמָה מֵאִשׁוּ דְּלֵלָה קִרָּא בְּכַדִּי מִלְּנָה לֵבִי פִּשְׁטִיל כִּבְלָלָה וְעֵלִי זֶה אֵלֶּה
 חֵיבֵי כִּרְחוּם: **עֲשָׂאָה** וְזֶה מִלְּנָה דְּלֵי יִהְיֶשֶׁה חֵיב קְדוּשִׁין מִפְּסִיל
 הַאֲסוּרִין וְסֵי וְכֵן בְּס"פ ר"ג וְלִקְמָן ג. וְסֵי אֲטַעֲרִין לְאַשְׁמוּעִין דְּלִין
 בְּקִמְדוּן דְּמִמְזוּרֹת מִלֵּי בַּתְּפִיסָה קְדוּשִׁין וְכֵן לְקָמָן (דָּף מה:) דְּקִמְדוּר
 תַּפְסִי קְדוּשִׁין הִי וְלֵד מִמֹּזוּר יִשְׁמַעְתָּה הִימִנִי וְלִרְשֵׁי מֵאִשׁוּ דְּגֵלִי לֵי
 זֶה לֵדֹא תַּפְסִי בְּהוּ קְדוּשִׁין דְּמִתְּחַרְבִּין בְּס"פ הַאֲסוּרִין וְקִדּוּשִׁין ס. (וְסֵ) מִסֵּי
 מִפְּסִין בְּחִיבֵי כִּרְחוּם לֹא הִי מִמֹּזוּר דְּלִיָּלָה ר' יִהְיֶשֶׁה בְּסוֹף פִּירְקִין
 שְׁמִעוּן הִימִנִי לֹא אֲטַעֲרִין הֵכָּה מִדִּישׁ ר' יִהְיֶשֶׁה אֲפִ"ר דְּלִמְדָּה ר' יִהְיֶשֶׁה
 בְּחִיבֵי כִּרְחוּם אָף עַל גַּב דְּלִין הוּלֵל מִמֹּזוּר אֲבָל קָתָה קֵשָׁה דְּבִפְסִי
 מַעֲבִיד אִי עֲבִיד אִל מַהִי וְהִי אֲטַעֲרִין לְכַחַת גִּדּוּל דְּמִמֹּזוּר אֲמַר לֵי

מלאכל בתרומה וקשה ימנול דונה פסילה מלאכל בתרומה אי תשום דפסילה לכהונה ואינה פסילה לתרומה ייכל דונה פסילה לתרומה תשום דכתיב וזה וזולה אחתם לן דפסולה לתרומה וקשה דהמיעוט לקמן ואימא נבעלה לפסול לה חייבי כריתות

ד' רח"א נמי תתמלל מק"ו
תתלל אלף מאסויי כסוה
וה"א כשרה. לכהנה איירי
שה' ה"א ו"ה"א לרבי עקיבא

שפולד פגום. ואס' ילדה נח
מתפללת. ששם מת כהן גדו
נביאתו ועשהא מללה דכמינ
יחל ושמעש ד' חילולס אחז

והולד פגום לכהונה מאן הכל מודים שמעון
התימני דאע"ג דאמר שמעון התימני אין
בממזר מחייבי לאוין נהר דממזר לא הוי פגום
מיהא הוי מק"ו מאלמנה ^אומה אלמנה לכ"ג
שאין איסורה שוה בכל בנה פגום זו שאיסורה
שוה בכל אינו דין שכנה פגום איכה למיפרק
מיהא לאלמנה שכן היא עצמה מתחללת ועוד
^בה"א הויא תועבה כתיב ואין בניה תועבין ועוד
תניא המחזיר גרושתו והנושא חלוצתו
והנושא קרובת חלוצתו ר"ע אומר אין לו בה
קדושין ואינה צריכה הימנו גט והיא פסולה
וילדה פסול ^איכופין אותו להוציא וחב"א יש
לו בה קדושין וצריכה הימנו גט והיא כשרה
וילדה כשר למאן לאו לכהונה לא לקהל אי
מכיו הויא כשרה למאן אילימא לקהל פשימא
משום דגמא אפסלה לקהל אלא שאלו
לכהונה ומדחיא לכהונה ולדה נמי לכהונה
מדי' איריא הא כדאיתא והא כדאיתא הכי
נמי מסתברא דקתני רישא היא פסולה
וילדה פסול היא פסולה למאן אילימא
לקהל משום דגמא אפסלה ^בליה לקהל אלא
לאו לכהונה וילדה פסול למאן אילימא
לכהונה הא לקהל כשר האמר רבי עקיבא
הולד ממזר אלא פשימא לקהל ומדרישא
הא כדאיתא והא כדאיתא סיפא נמי הא

כדאיתא והא כדאיתא והיא תועבה נמי
אבל בניה תועבין אלא אלמנה קשיא מ
מתחללת אלא אי אתמר הכי אתמר אמר
הכל מודים בבא על חייבי כריתות שהולד פט
דאמ"ר דאמר ר' יהושע אין ממור מחייבי כרית
מיהא הוי מק"ו מאלמנה ומה אלמנה לכ"ז ש
זו שאיסורה שוה בכל אינו דין שכנה פגום וכ
מתחללת הכא נמי כיון שבעלה עשאה זונה א
הכל מודים בעבד ועובד כוכבים הכא על בת
מודים שמעון התימני דאמ"ר דאמר ר' שמעון הר

יהיה דמשעת הך דלית בכו הויה חייבי כרימות דחמי
י שיש לו אלמנות וגרושין לאחוי עובד כוכבים ועבד ו
סא נקמן (דף סט.) לדרשה אחריני ומכל הנהו דלא תפסו
מקסו כיון דוהי קדושין והוא זונה כ' דלשון זונה משמע שאל
התם כיון דוהי אסורה בתרומה ק"ו דלסורה לכאונה מגר
ואפי' מפלי לכאונה אפי' דלשון מוחרין מן הדין קאמר התם
עובד כוכבים ועבד לרנן דר"ע דלינא בה ו'לאו בתרומה התם
דה אלטרין לאו דוהי ואפילו לאפי' דלמך ב' כל האסורין
מודה דלקי דהו' זרעו מיוחס אחריו ועוד דמשעת שניעה
ובכל דוכתי דהו' גורל לא יפסלו ומיחו מעבד כוכבי
דוקא חייבי כרימות דחמי וקת' קאם דכפרק עשרה
היכא דהו' ממזר פשיטא דהו' ככלל לאיש וז' אפילו לא הויה
ככלל לאיש וז' וזה דומק דככל דוכתי דמשעת דשם זונה
היכא ר"י דכל הך דע"י קדושין כיון דלא הו' אז' אלאה מעי
י' פשוט חללה ולפי' וז' לר' יצחק א' דפרין ב' אלמני
ד' יאושע אין קדושין מופסין בחייבי כרימות דבתיספת
ה' אלטרין לאשמועינן דלון קדושין מופסין בחייבי כרימות
כ' נקמן (דף סט.) דקאמר מה אשת אב דלא תפסו קדו
התימני ולר"ע משום דגלי לן קרא שיש ממזר מחייבי כרימות
לאומר דקדושין סא. י'שם משום הוי אית לן למיזר דהא כרי
י'ר' ר' יאושע בסוף פירקין דלון ממזר אלא ממזר מיהו
יאושע אפי' דלמך ר' יאושע אין ממזר מחייבי כרימות ה'
מזר אבל קת' קאם דכ"ח דתמורה (דף כ' י'שם) פריך ל'
הן גדול דרחמנא אמר לא יקח וזמן כל מקום שיש קדושין

תחלתה אי משום דפסולה לכוונה
משום דכתיב וזה וחללה לחקם
נבעלה לפסול לה חייבי כריתות

מסורת הש"ס

(א) לעיל טו : לקמן מה : נדה
 טט : (ב) לעיל יא : ושיג
 (ג) ז"ל לה : יעריץ, (ד) ולעיל
 טו : (ה) והטנה לקמן
 מט : (ו) ולעיל יא : (ז) דלא
 ילפינן מלואים דז' אלא
 מאלמנה וגדושה אינן וכו'
 כ"ז דש"כ

הגהות הב"ח

(א) תיב' ד'יה סבל וכו'
 בסיק פוסטם. י"ב דף ו'
 וע"ם כפס"ט דכתיב וכו'
 ס"א פוסטם דכתיב וכו'
 בתרומה דכתיב וכו'
 חזקתה סמ"ח א"י
 (ב) ב"א"י כ"ן דכתיב
 בדרים א"לס מעיקרא
 דכתיב וכו' ו"ל סמ"ט
 מ"י חז"ל א"י וכו'
 בתרומה הקדשים וכו'
 חזקתה סמ"ח א"י
 (ג) ב"א"י א"לס דכתיב
 וכו' סמ"ט א"י וכו'
 חזקתה סמ"ח א"י
 (ד) ב"א"י א"לס דכתיב
 וכו' סמ"ט א"י וכו'

וספות ישנים (המשך)

[illegible][illegible]